

Några synpunkter från en nytilkommen To

Jag har nu avslutat årets arbete som ordförande för första gången och vill sammanfatta mina erfarenheter. Mitt distrikt omfattade några stadskvarter och 2.500 taxeringsavier med 2.000 deklARATIONER, mestadels löntagare samt 500 folkpensionärer. Kronombudet hade åtagit sig förhandsgranskningen och upprättande av förslag till preliminära avvikelser. Mitt arbete bestod i att kontrollsumma och eftergranska deklARATIONERNA. Vid eftergranskningen uppstod en rest av deklARATIONER, som i vissa avseenden behövde kompletteras.

Jag har icke tidigare sysslat med taxering men jag har den uppfattningen att årets taxering i vad avser redovisningen av beslut om taxering, ortsavdrag och dylikt avsevärt underlättats genom det nya kryssystemet. Det schabloniserade kommunalskatteavdraget torde också innebära en rationalisering, även om många deklARATIONER inte riktigt förstått avdragsprincipen.

Gemensamt man har nog den uppfattningen att taxeringsarbetet – vilket ju är dess principiella syfte – är av rent fiskalisk karaktär i så måtto att det avser att tillföra det allmänna så mycket skatt som möjligt. Som deltagande i detta arbete har jag emellertid gjort den upptäckten att ändringarna och rättelserna till minst åttio procent är till den skattskyldiges förmån. Först och främst får de allra flesta folkpensionärerna extra avdrag, cirka tre fjärdedelar, så att de slipper betala någon skatt. Många drar av för låga belopp beträffande kommunalskatt och sjukförsäk-

ringsavgift under allmänna avdrag; gifta kvinnor glömmet förvärvsavdraget. De som räknar fel till sin fördel är ungefär lika många som de som räknar fel till sin nackdel. I alla fall där justeringar görs skickas en underrättelse om avvikelserna. Jag har sänt ut minst 1.500 meddelanden i mitt distrikt, varav ungefär 300 i rekommenderat brev. Det är detta skrivarbete som tar den mesta tiden i anspråk.

Beträffande pensionärer och många låglöntagare blir statens vinst på taxeringen mycket ringa. Kostnaderna för taxeringen består i avlöning till ordförande och kronombud, blanketter för deklARATIONER och taxering. Vidare tillkommer kostnader för de lokala skattemyndigheternas arbete med sortering av deklARATIONER – tar 3–4 veckor i anspråk – för den maskinella bearbetningen av taxeringsmaterialet och för utskrivning av skattsedlar med mera. Detta ger anledning till funderingar över i vad mån taxeringsarbetet kan vara lönsamt för det allmänna.

En ogift person får följande minimiavdrag nämligen, från intäkt av tjänst 100 kr. samt såsom allmänna avdrag 2.250 kr. för kommunalskatt och 150 kronor för försäkringsavgifter vartill kommer ortsavdrag med 2.250 kronor. Detta innebär att en bruttoinkomst av 4.750 kr helt täcks av de nämnda avdragen. I genomsnitt ska nog denna inkomst uppräknas något. Inkomster under 5.000 kr är således knappast beskattningsbara för ogifta. För gifta blir motsvarande belopp 9.400 kr. Även här bör en uppräkning till 10.000 kr. ske. Av

deklaranterna i inkomslägena omkring 5.000 kr. respektive 10.000 kr. utgöres minst 70 % av folkpensionärer. Dessa är berättigade till extra avdrag för nedsatt skatteförmåga. Självfallet kan även ickepensionärer vara berättigade till sådant avdrag. Deklarationerna från dessa personer behöver i större utsträckning än andras justeras, något som medför mycket arbete trots att skatteresultatet är ringa. Har någon prel. skatt ej inbetalats kan det

dessutom vara tveksamt om det allmänna överhuvud kan tillgodoföras den debiterade skatten.

Jag ifrågasätter därför om personer med bruttoinkomster understigande 6.000 kr. för ogifta och 12.000 kr. för gifta bör belasta taxeringsarbetet med deklamationer. Jag hyser den uppfattningen att en befrielse från dessa deklamationer skulle bespara statsverket stora kostnader.